

[Funcck Jensen.]

jo ikke andre Midler, at støtte med, end dem den tager fra Erhvervslivet gennem Skatter og Afgifter. Det er tværtimod lige omvendt, det er Erhvervslivet, der støtter Staten. Vi skal alle leve af Produktionen. Det er den, Erhvervene, herunder naturligvis enhver, der udfører et ærligt, værdiskabende Arbejde, fremstiller. Det er Erhvervene, hele den producerende Befolkning, der daglig dækker Bordet for Staten og for os, der er Medlemmer af dette høje Ting, dette høje, men uproduktive Ting.

Den Støtte, Lovgivningsmagten yder nogle Erhvervsgrupper og Erhvervsinteresser, maa uvægerligt tages fra andre, hvis det hele da ikke efterhaanden har udviklet sig saa snedigt, at Støtten for en stor Del i Form af Skatter hentes hos akkurat de samme, som bagefter faar Understøttelser. Det er temmelig farisæisk, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, naar Staten fremstiller sig selv som en Erhvervslivet fremmede Faktor, samtidig med at Lovgivningen og Administrationen skaber Hindring paa Hindring for Erhvervslivet, Hindringer, der netop rammer de unge og mindre kapitalstærke Virksomheder, som den foreliggende Lovgivning vel i særlig Grad skulde tage Sigte paa. Det er ikke en Klatskilling til Laan eller Statsgarantier, der er nødvendig for at indvinde nye Omraader for dansk Produktion, men derimod Frihed.

Det er ikke saa meget finansielle Garantier fra Statens Side, der tiltrænges til Støtte for Eksporten, som det er Garantier mod nye snærende Indgreb. Fremhjælpning af en forbedret Teknik inden for Industrien er i Dag ikke i første Række et finansielt Spørgsmaal, men Spørgsmaalet om at fremskaffe de nødvendige tekniske Hjælpemidler og Frihed for Lovgivningens og Administrationens rationaliseringshemmende Indgreb. For Haandværket — og dette gælder hele Haandværket, ikke blot en lille Gruppe — vilde det være en langt mere værdifuld Støtte end nogle faa Tusinde Kroners Laan, om dets Udøvere kunde blive fri for at spille adskillige uproduktive Timer daglig, som nu maa ofres for at skaffe ikke alene Materialer, men Hjælpemidler, som f. Eks. Haandværktøj, Bore- og Slibemidler og meget andet, som det er fuldstændig meningsløst at importemme, fordi ingen har et større Forbrug end foreneligt med og økonomisk naturligt for den paagældendes Produktion.

Hvad endelig Eksportkreditgarantierne angaar, betvivler jeg ogsaa, at de har nogen praktisk Betydning for Eksportindustrien.

Det er nærmest mit Indtryk, at Bankerne har dækket sig bag disse Garantier, saa at der her maaske mere har været Tale om en Støtte til Bankerne end til visse Eksport-erhverv. I Dag vil jeg i øvrigt mene, at enhver Eksportvare, der duer, kan faas kontant betalt.

Retsforbundet anser en retfærdig Lovgivning for at være den eneste Form for Støtte, som Statsmagten anstændigvis kan byde. Da vi med de anførte Begrundelser anser denne Lovgivning for at være uanstændig, forsynet med falsk Varebetegnelse og udsprunget af en begrebsforvirrende Tankegang, kan Retsforbundet ikke være med til den foreslaaede Forlængelse.

Ragnhild Andersen: Paa mit Partis Vegne skal jeg tilsige vor Medvirken til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Lovforslaget er stort set en gammel Kending, kun med de Ændringer, der omhandles i Lovens §§ 4 og 9 angaaende Betalingsbetingelserne.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg takker for den velvillige Behandling, dette Lovforslag har faaet. Jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Weikop ønsker nogle nærmere Oplysninger vedrørende Udnyttelsen af Loven, ligesom det ærede Medlem Hr. Skytte kunde ønske Oplysninger om, efter hvilke Retningslinier man vil administrere de Bestemmelser, der er indeholdt i § 9, Stk. 3.

Jeg vil meget henstille, at man, hvis det var muligt, kunde undgaa en Udvalgsbehandling af Sagen, og at man eventuelt kunde tænke sig at stille sig tilfreds med de Oplysninger, jeg er i Stand til at give ved anden Behandling. Hvis dette er acceptabelt, vil jeg foreslaa, at man frafalder Ønsket om Udvalgsbehandling.

Det er vist overflødigt, at jeg knytter nærmere Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Funcck Jensens i øvrigt interessante Causeri.

Johs. Hansen: Til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil jeg gerne sige, at da man siden den 1. Oktober 1946 har benyttet sig af Rentefoden 4 $\frac{1}{2}$ pCt. ved disse Laan og ogsaa fremtidig ønsker at bruge den, er der altsaa i Virkeligheden ingen Realitetsændring i den paagældende Paragraf. Det var det, jeg tillod mig at bemærke i mit første Indlæg.

Til de Bemærkninger det ærede Medlem Hr. Funcck Jensen fremførte, skal jeg ikke sige meget. Man skal vist være i Be-